

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/285/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

91/2017. (V. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ jogi képviselője, útján 2016. augusztus 10-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2017. május 25-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos jogi képviselője a postai úton előterjesztett panaszbeadványában előadta, hogy a panaszos 2016. július 21-én reggel 9:00 óra után a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (továbbiakban: BÁH) [...] Befogadó Állomásán az adományboltban tartózkodott, ezen a helyen ugyanis dolgozni szokott. Ekkor négy férfi rendőr jelent meg, akik magyar nyelven, rendkívül kevés angolsággal felszólították a panaszost arra, hogy tartson velük. A panaszos megkérdezte angol nyelven a rendőröket, hogy milyen okból kell velük mennie, ám a rendőrök nem közölték vele a rendőri intézkedés okát, csak annyit mondtak neki, hogy át fogják kísélni a BÁH egyik helységébe. A panaszos megkérdezte, hogy magával hozhatja-e a telefonját, ám a rendőrök ezt nem engedték meg neki.

A panaszos ekkor semmiféle ellenállást nem tanúsítva, a négy férfi rendőr kíséretében átsétált a BÁH egyik helysége elé, amely séta kb. 100 métert tartott. A BÁH helysége előtt, a szabad ég alatt, amikor már a panaszos sok ismerőse odagyűlt, a rendőrök megbilincsték a panaszost. A panaszos megkérdezte, hogy miért rakják rá a bilincset, ám a rendőrök nem közölték vele azt, hogy miért rakták rá a bilincset. A rendőrök azt sem kérdezték meg a panaszostól, hogy mennyire szorítja a bilincs. Ha a panaszos által értett nyelven megkérdezték volna, azt válaszolta volna, hogy fáj a keze, mert a bilincs szorította mindkét csuklóját. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos azt is közölte a rendőrökkel, hogy szeretne beszélni az ügyvédjével, ám a rendőrök nem segítettek abban, hogy beszélhessen az ügyvédjével.

A panaszosnak semmilyen érdemi tájékoztatást nem nyújtottak az intézkedést foganatosító rendőrök, csak már megbilincseltek kezekkel bekísérték a BÁH várakozó helységébe, amelyet az udvartól egy ajtó nélküli rács választ el. A panaszost a várakozó helységben tehát sokan láthatták és látták is, akik kívülről benéztek a várakozó helységbe.

A panaszosnak végül mondták a rendőrök, hogy üljön le a várakozó helységben, amit ő megtett.

A panaszos egyik barátnője, R. telefonon értesítette a jogi képviselőt, hogy a panaszost bilincsben őrizetbe vették. A jogi képviselő a helyszínen nem sokkal később megjelent, és elkezdett beszélni a panaszossal arról, ami történt. Amikor az eljáró rendőr észrevette, hogy a jogi képviselő tud angolul beszélni a panaszossal, megkérte arra, hogy tájékoztassa a panaszost arról, hogy amennyiben együtt fog működni a rendőrséggel, leveszik róla a bilincset. A panaszos részére angol nyelven elmondta, amire a rendőr megkérte, a panaszos természetesen azt válaszolta, hogy - mint eddig is - együtt fog működni a rendőrséggel. A panaszosról ezután levették a bilincset.

A panaszos részére az intézkedés végén átadtak egy igazolást. Eszerint az előállítás 10:00-tól 12:35-ig tartott. Az igazoláson előre alá volt húzva az is, hogy nem keletkezett sérülése, és az is, hogy panaszos nem él. A panaszos az intézkedést foganatosító egyik rendőr kérdésére elmondta, hogy miután levették róla a bilincset, fájdalmat már nem érzett, de elmondta azt is, hogy amíg a bilincs rajta volt, fájt a csuklója. Az eljáró rendőr szóban tájékoztatta a panaszost arról, hogy a megfelelő határidőkön belül tehet még panaszt a rendőri intézkedéssel szemben.

Az előállításnak végül 12:35-kor az vetett véget, hogy a BÁH észlelte a súlyos hibáját, amelyet ha nem követ el, nemis kerül sor arra, hogy értesítse a rendőrséget, és a BÁH idegenrendészeti hatósága tájékoztatta az eljáró rendőrséget, hogy az intézkedés oka megszűnt.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszost ért rendőri intézkedések a panaszos alapvető jogait súlyos mértékben sértették meg az alábbiak szerint.

Álláspontunk szerint rendőrség jogsértően, alap nélkül állította elő a panaszost. Az eljáró rendőrök ezzel megsértették a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 15.§ (2) bekezdésébe foglalt arányossági követelményt.

Az intézkedést foganatosító rendőrök továbbá jogsértően alkalmazták a panaszos esetében a megbilincselést, hiszen a panaszos semmilyen módon nem mutatta jelét annak, hogy ellenállt volna, vagy szándékában állna ellenállni a rendőri intézkedésnek, vagy az alól megpróbálna magát valamilyen módon kivonni.

A jogi képviselő előadja, hogy amikor ő személyesen a helyszínre érkezett, a panaszos nyugodt testtartásban ült a BÁH várakozó helységében, rajta a bilincsel. A panaszos mellett ráadásul a zárt helységben két rendőr is ült, akik gondoskodtak a panaszos őrzéséről, ezért semmilyen jogszerű oka nem volt a rendőröknek arra, hogy a panaszost megbilincseljék és továbbra is bilincsben tartsák.

A megbilincselést foganatosító rendőrök a bilincs jogsértő használatával mind az Rtv. 15. § (1), mind a (2) bekezdését megsértették.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdését megsértették, hiszen a számos táborlakó szeme láttára történő megbilincselés rendkívül megalázó helyzetbe hozta a panaszost, és a megalázó helyzetet

tovább fenntartotta az, hogy egy olyan helységben várakoztatták a panaszost, amelybe kívülről bárki benézhetett, és amelyben kívülről számos táborlakó és tábori BÁH-os dolgozó látta is a panaszost.

A rendőrség azzal, hogy megalázó helyzetbe hozta a panaszost, megsértette az Emberi Jogok Európai Egyezményének 3. cikkét, valamint az Rtv. 16.§ (4) bekezdését is (megalázó bánásmód).

A rendőrök nyilvánvalóan megsértették a bilincseléssel az Rtv. 16. § (1) bekezdését, valamint a 48. §-át is, hiszen a panaszos esetében a bilincselés feltételei nem álltak fenn, és a bilincselés számára aránytalan sérelmet okozott. A bilincselés, valamint az előállítás súlyosan megsértette a panaszos emberi méltóságát is.

A panaszos részére kiállított igazolás szintén jogsértő, hiszen egyáltalán nem tartalmaz tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy milyen jogalappal állították elő a panaszost.

A panaszossal nyilvánvalóan lehet angol nyelven beszélni, ám az eljáró rendőrök közül egyikük sem beszélt vele angolul, amely körülmény fokozta a panaszos kiszolgáltatottságát. A bilincs levételére is csak azért és csak akkor került sor, miután az egyik eljáró rendőr megkérdezte a jogi képviselőtől, hogy én tud-e a panaszossal angolul beszélni, mire természetesen azt felelte, hogy igen, hiszen addigra már a rendőr is hallhatta, hogy angolul beszélnek.

A jogi képviselő kiemeli továbbá, hogy a panaszos nő, akit nagyon megviselt az, hogy négy férfi rendőr állította elő, és egy férfirendőr bilincselte meg. A panaszos eleve egy traumatizált menedékkérő, akivel szemben az eljáró rendőröknek mérlegelniük kellett volna, hogy nem véletlenül tartózkodik egy menekülttáborban, és azt is mérlegelniük kellett volna, hogy ő egy nő. A panaszosnak az előállítás és bilincselés rossz hatással volt az eleve rossz pszichés állapotára, amelykörülmény alátámasztásául rövideSEN egy orvosi szakvéleményt fognak csatolni.

2) A jogi képviselő megküldte az előállításról készült igazolást, ami szerint a panaszost 2016. július 21-én 10 órától 12 óra 35 percig állították elő. Az igazolás magyar nyelvű, és tartalmazza az a jogorvoslati kioktatást.

A jogi képviselő megküldte továbbá az előállított személlyel kitöltendő nyilatkozat 1 példányát, ez az irat szintén magyar nyelvű. E szerint megkapta az Rtv 92-93 § szerinti jogorvoslati lehetőségekről a tájékoztatást, panasszal nem élt, a jogairól és kötelezettségeiről megkapta a tájékoztatást, az előállításról az igazolást. Élelmezést nem kért, betegségben nem szenved, orvosi ellátást nem kapott.

A fenti iratokat a panaszos kézjegyével látta el.

3) A jogi képviselő 2016. szeptember 28-i beadványában megküldte a panaszos pszichiátriai állapotáról az orvosi feljegyzését. A rendőri intézkedés hatására a fennálló PTSD-je (poszttraumatikus stressz szindrómája) retraumatizálódott.

Dr. H. I- pszichiáter szakorvos 2016. augusztus 12-i pszichiátriai feljegyzésében rögzítette, hogy a 2016. februárja óta követik nyomon, átlagosan 2 heti gyakorisággal követik nyomon

a panaszos állapotát, mivel különösen súlyos, rossz állapotban jelentkezett, előzményében masszív családon belüli erőszak, és krónikus traumatizáció tárható fel. A jelen feljegyzést a jogi képviselő kérésére készítette dr. T. Zs. július 28-i dekurzusára is támaszkodva.

A panaszos márciustól július közepéig tartó időszakban a páciens állapota hosszas stagnálás után lassú fokozatos javulást mutatott, ami szubjektíve elsősorban az alvása, kívülről pedig a szociabilitása és megjelenése javulásában mutatkozott meg.

Augusztus 9-i találkozásuk alkalmával, ezzel szemben kifejezett állapotromlást, a korábbi szorongásos, olykor pánik szindrómába torkolló (szívtáji szorítás, légszomj, halálfélelem) tünetek ismételt jelentkezését, érzelmi bénultságot, depresszivitást észlelt. Ismét elalvási képtelenségről és ismétlődő rémálmokról számolt be, a gyógyszerei emelését kérte. Dr. T. Zs. látta el július 28-án a beteget, aki szerint az aktuális tünetek akkor még erősebbek voltak.

A páciens elmondása szerint – tudomása szerint tévedésből fakadóan – a találkozásuk előtt kb. 3 héttel váratlanul rendőrök jelentek meg a szobájában és megbilincseltek, majd a BÁH irodájába vitték, ahol több órás várakozás után derült ki, hogy tévedés áldozata lett, amely idő alatt teljes bizonytalanságban volt, hogy mi és miért történik vele.

A pszichiáter megítélése szerint a krónikus PTSD-s páciens állapotromlása nagymértékben összefüggést mutat az elszenvedett méltatlan bánásmód retraumatizáló hatásával.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az előállítás végrehajtásáról készült jelentés rögzíti, hogy a panaszost 2016. július 21-én 10 órakor az Rtv. 29. § alapján igazoltatták, és az Rtv. 33. § (1) bekezdés f) pontja alapján előállították. Az intézkedés során szökés megakadályozása érdekében az Rtv. 48. § c) pontja alapján 10 óra 2 perctől 10 óra 51 percig bilincset (kezek előre bilincselésével) alkalmaztak. A panaszos nem kérte hozzátartozójának agy képviselőjének kiértesítését.

Az események rövid leírásaként a jelentés rögzíti, hogy O. I. r. tzls. gépkocsizó járőr szolgálatot látott el aznap V. V. r. tzls.-sal. és J. Cs. r. tzls.-sal, illetve G. Cs. r. őrm.-rel. 9 óra 35 perckor a közrendvédelmi alosztályvezető utasítására jelent meg a [...] BÁH Befogadó Állomás területén, mivel a BÁH megkeresése alapján megállapítható volt, hogy az ott elhelyezett K. S. M. guineai menedékkérő férfi és a panaszos Magyarország területén jogellenesen tartózkodik. A helyszínen felvette a kapcsolatot Sz. A. BÁH ügyintézővel, aki elmondta, hogy a fenti személyek őrizet bevétele szükséges, ezért megkezdtek a felkutatásukat. A befogadó állomás főutcájában az árok partján ülő személyek egyikét a keresett férfiként azonosította, őt intézkedés alá vonta, igazoltatta, majd megállapította, hogy ő a keresett személy. Ezt követően – mivel magyarul nem beszélt – angolul közölte vele, hogy elfogja, valamint, hogy kövesse. [...]²

Ezt követően V.V. r. tzls. és K. Zs. BÁH ügyintézővel megkísérelte felkutatni a panaszost. Az ügyintéző a befogadó állomás bejáratától balra lévő utca középső részén azonosította a panaszost, aki az egyik

² A jelentés következő része a férfi elfogását és ellenállásának megtörését részletezi, ennek ismertetésétől a Testület eltekint.

épületből lépett ki. A panaszost intézkedés alá vonta, igazoltatta, megállapította, hogy ő a keresett személy. Ezután angol nyelven közölte vele, hogy elfogja és felszólította, hogy kövesse. A panaszos erre megfordult és megkísérelt az épületbe visszamenni. Ekkor a r.tzls-sal elé állt és határozott hangnembben felszólította, hogy amennyiben ellenszegül a rendőri intézkedésnek, akkor a kívánt magatartást kényszerítő eszköz alkalmazásával kell kikényszerítenie. Ennek a felszólításnak a panaszos eleget tett. Az ügyintéző helység bejáratához érkezve, ismét megpróbált az őt kísérő rendőri egységet megkerülve a helyszínt elhagyni. Erre ismételtelen figyelmeztette a r. tzls., majd kezeit előre helyzetbe bilincselte, mivel a szökésétől tartott a fenti magatartására figyelemmel. Ezt követően a helyiségben B. I. tolmács segítségével megadta a panaszos részére a törvényben előírt tájékoztatást, és figyelmeztetést. A panaszos ennek során úgy nyilatkozott, hogy az angol nyelvű tájékoztatást nem érti. Mivel továbbra se mutatott együttműködő magatartást, ezért a bilincselést fenntartották az őrzés biztonsága érdekében. A helyszíntre 10 óra 41 perckor érkezett meg S. Z, a Magyar Helsinki Bizottság jogi előadója, akit a panaszos láthatóan ismert, vele hajlandó volt kommunikálni. A rendőr tájékoztatta őt a helyzetről, és megkérte a jogi előadót, hogy angol nyelven tájékoztassa a panaszost az eljárásról. Ennek hatására a panaszos magatartása együttműködővé vált, a felé intézett kérdésekre válaszolt, végrehajtotta az utasításokat. A bilincselést a fentiekre tekintettel 10 óra 51 perckor megszüntették. S. Z. közölte, hogy a panaszos egy mobiltelefont hagyott az egyik épületben, amit a rendőr felé korábban nem jelzett, de kérésre elkísérte oda őt. Az által jelzett helyen a mobiltelefon nem volt megtalálható. A BÁH ügyintézés során K. Zs. ügyintéző tájékoztatta a rendőrt, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésére tekintettel a panaszost őrizetbe venni nem lehet, mivel az utolsó előtti bekezdésben foglalt, fellebbezési határidő még nem telt el. A végzés másodpéldányát a BÁH a r. tzls. kérésére kiadta, amit csatolt a jelentéséhez. Tájékoztatták továbbá, hogy a fentiekre tekintettel a panaszos jogszerűen tartózkodik az ország területén. A r. tzls. jelentette ezeket a L.R. őrnagy felé, aki utasította a panaszos szabadítására. A szabadítást 12 óra 55 perckor végrehajtotta. A jogi képviselő segítségével a panaszost tájékoztatta a panaszjogáról, aki úgy nyilatkozott, hogy sérülése nem keletkezett, panasszal nem él.

A parancsnoki vélemény szerint az intézkedés és a kényszerítőeszköz használat jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A jelentés mellékletét képezi a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. június 27. napján kelt végzése, amiben a bíróság a panaszos által a BÁH [...]számú határozata ellen indított közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, egyúttal felhívta a jogi képviselőt, hogy amennyiben 30 napon belül ismét benyújtja a keresetlevelet, akkor a keresetlevél beadásának joghatásai fennmaradnak. A menekültügyi határozatban a panaszos menekültkénti elismerési kérelmét a BÁH elutasította és megállapította, hogy a visszaküldés tilalma nem áll fenn. a panaszost egyidejűleg az EU területéről Nigéria területére kiutasította, továbbá 2 évi beutazási és tartózkodási tilalomról, valamint a Schengeni Információs Rendszerben történő figyelmeztető jelzés elhelyezéséről rendelkezett.

2) L. R. c. r. őrnagy 2016. október 10-i jelentése annyi releváns információt tartalmaz, hogy a BÁH nem szokott az ilyen esetekben írásbeli megkeresést küldeni, hanem a Rendészeti Igazgatóságon keresztül kapnak szóbeli utasítást.

3) D. L. r. százados 2016. október 11-i jelentésében szintén a 2) pont alatt ismertetett gyakorlatról számol be. A jelen ügyben releváns írásbeli megkeresést nem találtak fel.

4) O. I. r. tzls. 2016. október 11-i jelentésében előadta, hogy L. R. r. őrnagytól kapta az utasítást és az eligazítást. A BÁH határozta meg számára, hogy kiket kell elfognia. Írásos dokumentumot nem kapott. A helyszínen semmilyen körülmény nem utalt arra, hogy a BÁH eljárása szabálytalan, a két ügyintéző (Sz.A. és K. Zs.) egyértelműen azonosította a panaszost. Velük szemben menekültügyi

eljárás volt folyamatban, amiben a rendőrség nem végrehajtó hatóság, hanem a törvény alapján köteles együttműködni. Megjegyzi, hogy amennyiben az intézkedés alá vont nem tudja igazolni, hogy jogszerűen tartózkodik, és feltételezhető, hogy menedékkérő, vagy nem regisztrált harmadik országbeli állampolgár, akkor a BÁH nyújt információt arról, hogy az illető jogszerűen tartózkodik-e Magyarországon területén. A menekült irányító rendszerhez (MIR), amely ezeket az adatokat tartalmazza hozzáféréssel a [...] Rendőrkapitányság állománya nem rendelkezik.

5) V.V. r. tzls. 2016. október 11-i jelentése a panaszos vonatkozásában releváns információt nem tartalmaz, mivel a másik személlyel szembeni intézkedésben vett részt.

6) G. Cs. r. őrm. 2016. október 12-én kelt jelentésében előadta, hogy biztosítási feladatokat látott el a panaszos őrzése során, ennek során megjelent a Magyar Helsinki Bizottság egy tagja, aki közölte, hogy a panaszos vonatkozásában a személyi szabadságot korlátozó intézkedés nem helytálló, mivel az ügye még nincs lezárva. Ezt követően ő a másik személyt kísérte az őrzött szállásra.

7) J. Cs. r. tzls. 2016. október 11-i jelentése a panaszos vonatkozásában releváns információt nem tartalmaz, mivel a másik személlyel szembeni intézkedésben vett részt.

8) O. I. r. tzls. 2016. október 3-án kelt kiegészítő jelentésében előadta, hogy a az intézkedés jogalapja az Rtv. 33. § f) pontja volt, mivel a Bevándorlási és Állampolgári Hivatal ügyintézője, Sz. A. azt a tájékoztatást adta az intézkedés megkezdése előtt, hogy az intézkedés alá vont személy a bíróság határozata alapján jogszerűtlenül tartózkodik Magyarországon területén. Intézkedését az Rtv. 20. §-nak megfelelően kezdte meg, angol nyelven közölte nevét, rendfokozatát, szolgálati helyét, majd fentiekről tájékoztatta. Ennek során a rendészeti szakképzésen elsajátított angol kifejezéseket használta. Az intézkedésre azért került sor, mivel a BÁH [...] Megyei Igazgatósága megkereste a [...] Megyei Rendőr Főkapitányság Rendészeti Igazgatóját, miszerint szükségessé vált az intézkedés alá vont személy, valamint további egy személy egyidejű felkutatása, és elfogása, őrizetbe vételük céljából. A feladat végrehajtására az MRFK [...] Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályát jelölte ki. L. R. r. őrnagy, Közrendvédelmi alosztályvezető meghatározta a r. tzls. számára, hogy a kiadott feladatot a mellé beosztott V. V. r. tzls.-sal, J. Cs. r. tzls.-sal, és G. Cs. r. őrm.-rel hajtsa végre. Az intézkedés megkezdése előtt az együttműködés rendjének megállapítása végett - a megkeresésnek megfelelően- felvette a kapcsolatot Sz. A. BÁH ügyintézővel.

A rendőri intézkedésnek dokumentáltan szemtanúja volt K. Zs., és Sz. A. BAH ügyintézők, B. I. tolmács, S. Z., a Magyar Helsinki Bizottság jogi előadója. Az intézkedés során tevékenységét egy ízben a helyszínen ellenőrizte L. R. r. őrnagy, és D. L. r. százados, a Csákvári Őrsparancsnok. A r. tzls. meg kívánja jegyezni, hogy az ellenőrző elöljáróknak a helyszínen jelentést tett, hiányosságot nem tártak fel. Az ellenőrzés végrehajtása során nyilatkoztatták az intézkedés alá vont személyt, aki panasszal, kéréssel feléjük nem élt. Fentiekben túl hat- nyolc fős tömeg gyűlt össze a meghallgatás helyszínét szolgáló épület előtt, ezek a személyek vélhetően a befogadó állomáson élő menedékkérők voltak.

Az intézkedés alá vont személlyel angol nyelven beszélt. Az intézkedés során tekintettel volt a nemére, és helyzetére - mint menedékkérő, ugyanakkor kellő határozottsággal járt el az intézkedés eredményes végrehajtásának érdekében. Hangját egyszer sem emelte fel, különös figyelmet fordított arra, hogy a végrehajtás ne történjen megalázó módon. Angol nyelven társalgási szinten beszél, rendészeti szakképzése, és szolgálat ellátása során elsajátította az idegenrendészetben szükséges angol kifejezéseket. Meg kívánja jegyezni, hogy az elmúlt két évben több száz intézkedés során alkalmazta angol nyelvismeretét, ez ideig az intézkedésben érintettek minden esetben megértették az általa elmondottakat.

Az intézkedés alá vont személyt - a törvényben előírt tájékoztatáson túl - legalább három ízben, ebből egyszer tolmács segítségével, megkísérelte tájékoztatni az intézkedés okáról, annak várható időtartamáról. A bilincselést megelőzően legalább két ízben angol nyelven figyelmeztette, hogy amennyiben megkísérli kivonni magát az intézkedés alól, vele szemben kényszerítő eszközt kell, hogy alkalmazzon. Az intézkedés alá vont személy felé semmit nem közölt, a felé intézett kérdéseire nem válaszolt semmilyen nyelven. Többször azt is megkérdezte tőle angol nyelven, hogy milyen nyelven volna hajlandó kommunikálni, erre a kérdésre sem válaszolt.

Az ügyintézői helység bejáratához érve az intézkedés alá vont személy megfordult, és engem, valamint Végh Viktor r.tzls-t megkerülve elindult az ellenkező irányba. Ekkor azt mondtam neki: "Stop! Please! Where do you go?", majd mindketten elé álltunk. Ekkor nyilvánvalóvá vált, hogy nem kívánja alávetni magát a rendőri intézkedésnek, azt ki kell kényszeríteni. A személy ruházata olyan jellegű volt, hogy abban támadásra alkalmas eszközt elrejtteni nem tudott. Mivel azonos nemű rendőr a csoportba nem került beosztásra, az intézkedés alá vont ruházatának átvizsgálásától eltekintettek. Tartott attól, hogy a testi kényszer alkalmazása nem járna kellő hatékonysággal, esetleg lökdösődést eredményezne, végső soron sérülést okozhatna. A leghatékonyabb végrehajtás érdekében úgy döntött, hogy bilincset alkalmaz az ellenszegülés megtörése érdekében a kezek előre bilincselésével. Azt mondta neki: "Name of the law! You do not cooperate with me! You need to work together with the authorities in the asylum proceedings! I will handcuff³ you, raise your hand!" Ezzel egy időben bilincsemet elővettem, és kezeimet előre tartva jeleztem, hogy mit várok el tőle. Az intézkedés alá vont személy kezeit előre tartotta. Ekkor a bilincset a csukóira helyezte, olyan módon, hogy a bilincs a kéztőcsont, és a kézfej között helyezkedett el, nem szorosan, mivel a bilincs, és a hölgy csuklója közé annak lezárásakor egy ujját helyezte. Ekkor azt kérdezte tőle: "It hurts? Everything is all right?" Kérdésre nem válaszolt semmit. Ekkor az ajtó felé mutatott, mire az intézkedés alá vont az épületbe belépett. A bilincset 2016.07.21-én 10 óra 2 perctől 10 óra 51 percig alkalmazta. A kényszerítő eszköz alkalmazását az indokolta, hogy az intézkedés alá vont személy a figyelmeztetések ellenére megkísérelte kivonni magát a rendőri intézkedés alól, jogalapja az Rtv. 48. § c pontja volt. Az intézkedés megkezdése során az intézkedés alá vontat az alábbi angol kifejezéssel figyelmeztettem a kényszerítő eszköz alkalmazásának lehetőségére: "I must be enforced the cooperation. If you resist the police measure, i must to use of coercive means." Ezt a figyelmeztetést a bilincselést megelőzően legalább két ízben újra megismételte.

Az intézkedés alá vont személy a kényszerítő eszköz alkalmazása során sem verbálisán, sem nonverbális jelekkel - sziszegés, összerándulás, stb.- nem jelezte felé, hogy az fájdalmat okozna. Amikor tolmács segítségével ismételten feltette neki az erre irányuló kérdést, szintén nem jelzett ilyet. Amikor szabadítását követően a jogi képviselő segítségével nyilatkozta, hogy sérülése keletkezett-e az intézkedés során, azt mondta, hogy fájdalma nincs, sérülése nem keletkezett. A jogi képviselőnek ekkor megjegyezte, hogy a bilincselés során fájdalmat érzett. Ekkor megkérdezte a r. tzls., hogy orvosi ellátást kér-e. Úgy nyilatkozott, hogy nem kér, rajta sérülés nem volt. Megjegyezni kívánja a r. tzls., hogy a bilincselést olyan körültekintő módon hajtotta végre, hogy azzal sem fájdalmat, sem sérülést nem okozhatott.

Az intézkedés során az intézkedés alá vont személy mindvégig ellenszegült. A felé - tolmács segítségével is- intézett felszólításoknak nem tett eleget, a feltett kérdésekre nem válaszolt.

³ Vélhetően elírás, helyesen: handcuff.

Ügy ítélte meg, hogy tevékenységével meg kívánja hiúsítani az intézkedést megalapozó menekült ügyi eljárást.

Az intézkedés alá vont személyt a BÁH hivatali helysége előtt kialakított várakozó helységben helyezte el, olyan módon, hogy ott rajta kívül, csak az intézkedő rendőrök, a BÁH ügyintézői és a tolmácsok voltak jelen. Előállító helységben nem került elhelyezésre. Jogairól, és kötelezettségeiről szóban az intézkedés megkezdésekor tájékoztatta, ezt a tájékoztatást tolmács segítségével megismételte. Az Rtv. 33. § (4) bekezdésben foglalt igazolást írásban az intézkedés végén részére átadta. Annak tartalmát ismertette, valamint a jogi képviselő aprólékos részletességgel lefordította neki. A jogi képviselő ennek során - az igazolásban a panasztételre foglalt rovatra utalva - többször rákérdezett, hogy kíván-e panasszal élni a rendőri intézkedéssel szemben. Az intézkedés alá vont személy panasszal nem kívánt élni.

Az intézkedés időtartama 2 óra 35 perc volt, az öt órát nem haladta meg. Élelmezést nem kért, és nem kapott. Az intézkedés megkezdésekor tájékoztatta, hogy jogosult arra, hogy hozzátartozóját, képviselőjét értesítse. Mint minden más tájékoztatásra, erre, sem reagált semmit, illetve a későbbiekben sem jelezte, hogy ezzel a jogával élni kívánna.

Az intézkedés időtartama alatt a BÁH az intézkedés alá vont személy meghallgatását nem kezdte meg. Az MRFK felé korábban intézett megkeresés, és a Sz. A. ügyintéző által elmondottak alapján, az intézkedés alá vontat meg kívánták hallgatni, majd őrizetbe kívánták venni, tekintettel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésére. Az intézkedés megkezdését követően a BÁH megállapította, hogy nevezettet őrizetbe venni nem lehet, mivel az utolsó előtti bekezdésben foglalt, a fellebbezésre adott határidő nem járt le, és a jogi képviselő arról tájékoztatta Sz. A.-t, hogy az intézkedés alá vont személy ügyvédje a végzés ellen fellebbezéssel él a határidőn belül.

Az intézkedés végén a panaszost a jogi képviselő segítségével az Rtv. 92. § és 93. § alapján tájékoztatta jogorvoslati jogáról. Elmondta, hogy az intézkedéssel szemben panasszal élhet a [...] Rendőrkapitányságon, továbbá panaszával fordulhat az Alapvető Jogok Biztosához, és a Testülethez. Az erre vonatkozó tájékoztatást a részére átadott igazolás tartalmazza, amelyet a jogi képviselő lefordított neki. A jogi képviselő többszöri kérdése ellenére a hölgy úgy nyilatkozott, hogy panasszal nem kíván élni.

Az intézkedés megkezdésekor sem az intézkedés alá vont személynél, sem közvetlen környezetében, mobiltelefon nem volt. Felé az intézkedés megkezdésekor nem jelezte, hogy bármit magához kívánna venni. Később a jogi képviselő arról tájékoztatta, hogy a hölgy mobiltelefonját - amelyet az egyik épületben hagyott - magához kívánja venni. Az általa mutatott helyre visszakísérte, de ott mobiltelefon nem volt.

Az intézkedés nyomán az intézkedés alá vont személlyel szemben sem szabálysértési, sem büntető eljárás nem indult. Az intézkedésről kép, illetve hangfelvétel nem készült.

Megjegyezni kívánja a r. tzs., hogy a [...] BÁH Befogadó Állomáson több ízben hajtottam végre rendőri intézkedést. Ezek során azt tapasztaltam, hogy amennyiben a BÁH eljárásai a menedékkérő személyekre nézve kedvezőtlenek - kiutasításukat, más helyre történő átszállításukat, stb. - kezdeményezik, ezek a személyek nem működnek együtt az eljárásban részt vevő személyekkel. Nem egy esetben előfordult, hogy a rendőri intézkedés alól kivonták magukat, valamint, hogy csoportos, vagy tömeges ellenszegüléssel próbálták megakadályozni a jogszerű intézkedések végrehajtását. Ennek során agresszív viselkedésük, erőszakos magatartásuk többször az intézkedő rendőrök ellen irányult. A vizsgált intézkedés végrehajtása során az intézkedés alá vont személy jogainak, és emberi méltóságának teljes körű figyelembe vétele mellett tekintettel kellett lennie a csoportomba beosztott rendőrök,

valamint a saját testi épsége, és személyes szabadsága megóvására. Meg kellett akadályozna, hogy a rendőri intézkedés kiterjedjen, azt a köréjük gyűlt menedékkérők csoportos, vagy tömeges ellenszegüléssel megkíséreljék megakadályozni.

9) A parancsnoki kivizsgálás releváns többletinformációt a korábbi iratokhoz képest nem tartalmaz, így annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint és csupán annyit rögzít, hogy az irat szerint a BÁH Regionális Igazgatósága arról tájékoztatta a rendőrséget, hogy a panaszos menekültügyi kérelmét jogerősen elutasították, így jogellenesen tartózkodik az ország területén. A fentiek miatt a BÁH őrizetbe kívánta venni a panaszost a kiutasításának megszervezése érdekében, annak végrehajtásáig.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát, II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panaszos elfogására és előállítására jogszerűen került-e sor.

A rendőrségi iratok a panaszos előállításának indokaként és jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdés f) pontját jelölte meg. (E szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki az ország területén jogellenesen tartózkodik.) Az intézkedésre azért került sor, mivel a BÁH Megyei Igazgatósága megkereste a Megyei Rendőr Főkapitányság Rendészeti Igazgatóját, miszerint szükségessé vált az intézkedés alá vont személy, valamint további egy személy egyidejű felkutatása, és elfogása, őrizetbe vételük céljából. Az őrizetbe vételnek a kiutasítás előkészítése és végrehajtása volt a célja. A feladat végrehajtására az MRFK Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályát jelölte ki. L. R. r. őrnagy, Közrendvédelmi alosztályvezető meghatározta a r. tzls. számára, hogy a kiadott feladatot a mellé beosztott V.V. r.tzls-sal, J. Cs. r.tzls-sal, és G. Cs. r.őrm-rel hajtja végre. Az intézkedés megkezdése előtt az együttműködés rendjének megállapítása végett - a megkeresésnek megfelelően- felvette a kapcsolatot Sz. A. BÁH ügyintézővel. Aki elmondta, hogy kiket kell a kiutasítás előkészítése végett előállítani, illetve bemutatták a megkeresés alapját képező bírósági határozatot.

A jogi képviselő a panaszos előállítására jogalap nélkül került sor, és egyúttal a rendőrök megsértették az Rtv. 15.§-ban előírt arányossági követelményt is.

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 45.§ (8) bekezdése szerint a menekültügyi hatóság által elrendelt kiutasítást és kitoloncolást az idegenrendészeti hatóság hajtja végre.

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 301/2007. (XI. 9.) Korm. rendelet 79. §-a szerint a menekültügyi hatóság a kiutasítás, kitoloncolás valamint a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelése során a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. rendelet) szabályainak megfelelő alkalmazásával jár el.

A Korm. rendelet 126. § (1) bekezdése szerint idegenrendészeti őrizetet a kiutasítást elrendelő vagy a menekültügyi hatóság által elrendelt kiutasítást végrehajtó regionális igazgatóság vagy a Rendőrség rendelhet el. A (2) bekezdése pontosítja, hogy melyik szerv milyen okból rendelheti el, eszerint a kiutasítást előkészítő őrizetet *a)* ha a harmadik országbeli állampolgár személyazonossága tisztázatlan, vagy ha a harmadik országbeli állampolgárnak az Európai Unió más tagállamával 2009. január 13-át megelőzően kötött kétoldalú visszafogadási egyezmény alapján a Tv. 45/B. § (1) bekezdése alapján a visszaadása folyamatban van, a Rendőrség, *b)* ha a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogszerűsége tisztázatlan, a regionális igazgatóság rendelhet el.

A fentiekből látszik, hogy a jelen esetben az őrizet elrendelője nem a rendőrség, hanem a BÁH, így a rendőrség a BÁH megkeresése alapján a végrehajtásban nyújtott segítséget.

Az Rtv. 33.§ (1) bekezdésében felsorolt alpontokban a mérlegelést nem tűrő, kötelező előállítási okok szerepelnek. A rendőrség számára a BÁH előadó bírósági végzéssel igazolta, hogy a panaszossal szemben jogerős kiutasítást elrendelő határozat áll rendelkezésre. A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata a közigazgatási eljárásen belül rendkívüli jogorvoslat, így azt csak jogerős határozatok ellen lehet igénybe venni, tehát amennyiben keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja a bíróság a jogerős döntés végrehajtható. (A keresetlevél benyújtásának a végrehajtásra egyébként sincs automatikusan nincs halasztó hatálya, a felperes azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztését kérheti.) Ugyanakkor a benyújtás joghatásai fennmaradnak, ha az ily módon elutasított keresetlevelet a felperes újfent benyújtja.

A Testület már több alkalommal kifejtette, hogy a rendőrségnek mint a végrehajtásban segítséget nyújtó szervnek, ugyan nincs felelőssége a végrehajtás alapjául szolgáló határozat esetleges jogszerűtlensége miatt, azonban az elvárható a rendőrségtől, csak jogerős vagy előzetesen végrehajtható döntések végrehajtásában működjön közre, tehát ezt a két körülményt a megkeresés alapján a rendőrségnek ellenőriznie kell. A végzés dátuma 2016. június 27. Az idézés kibocsátás nélküli elutasítása tárgyaláson kívül hozott döntés, így arról a jogi képviselő csak kézbesítés útján szerezhet tudomást. Az eljárási határidők a kézbesítéstől számítanak. Mindezek alapján megállapítható, hogy 2016. július 21-én a 30 napos határidő még bizonyosan nem telt el, így tehát kérdéses volt, hogy a döntés végrehajtható-e. A rendőrség előadása egyáltalán nem tartalmaz arra vonatkozóan információt, hogy ezt a kérdést tisztázták-e, így a Testület álláspontja szerint mulasztott a rendőrség akkor, amikor nem ellenőrizte, hogy a panaszossal szemben valóban fennállnak-e az Rtv. 33. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek. (Megjegyzi a Testület, hogy ugyanakkor atekintetben helytálló a rendőrség érvelése, hogy amennyiben a kötelező előállítási okok fennállnak, nincs mérlegelési lehetősége, és kötelező az előállítás foganatosítása, így a jogi képviselő által hivatkozott Rtv. 15. § a jelen kérdésben nem releváns.)

Fentiek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrség mulasztott akkor, amikor a megkeresés alapjául szolgáló végzés jogerejét, illetve végrehajthatóságát nem ellenőrizte és enélkül működött közre a végrehajtásban, és foganatosított elfogást és előállítást. Mindezek alapján a Testület indokoltnak találta megállapítani a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető jogának sérelmét.

2) A Testület ezt követően a kényszerítő eszközök használatának jogszerűségét vizsgálta.

A rendőri jelentések szerint a panaszossal szemben az intézkedés során szökés megakadályozása érdekében az Rtv. 48. § c) pontja alapján 10 óra 2 perctől 10 óra 51 percig bilincset (kezek előre bilincselésével) alkalmaztak. A panaszos az intézkedés során két alkalommal megpróbálta magát kivonni az intézkedés alól. Először mikor intézkedés alá vonták, ekkor a rendőr angol nyelven közölte vele, hogy elfogja és felszólította, hogy kövesse. A panaszos erre megfordult és megkísérelt az épületbe visszamenni. Ekkor a r.tzls-sal elé állt és határozott hangnemben felszólította, hogy amennyiben ellenszegül a rendőri intézkedésnek, akkor a kívánt magatartást kényszerítő eszköz alkalmazásával kell kikényszerítenie. Ennek a felszólításnak a panaszos eleget tett. Az ügyintéző helység bejáratához érkezve, ismét megpróbált az őt kísérő rendőri egységet megkerülve a helyszínt elhagyni. Erre ismételten figyelmeztette a r. tzls., majd kezeit előre helyzetbe bilincselte, mivel a szökésétől tartott a fenti magatartására figyelemmel. Ezt követően a helyiségben B. I. tolmács segítségével megadta a panaszos részére a törvényben előírt tájékoztatást, és figyelmeztetést.

A Testület a bilincselés jogszerűségének vizsgálatánál a következő rendelkezésekre volt figyelemmel.

Az Rtv. 48. §-a alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között a következőket tartalmazza:

38. § (1) A kényszerítő eszközt a helyszínen alkalmazó rendőr, valamint a csapaterőt, útzár alkalmazását, továbbá a tömegoszlatást elrendelő parancsnok a helyszíni intézkedések után köteles írásos jelentést készíteni. Ha a kényszerítő eszköz alkalmazását személyi szabadságot korlátozó intézkedés követi, a kényszerítő eszközt a helyszínen alkalmazó rendőrnek a jelentést a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről szóló írásos jelentésben kell megtennie.

(2) A kényszerítő eszköz alkalmazásáról készített jelentés tartalmazza:

- a) hol, mikor, kivel szemben, mennyi ideig, milyen kényszerítő eszköz alkalmazására került sor, és ennek mi volt az indoka,
- b) a jogellenes magatartás abbahagyására történt-e felszólítás, ha nem, ennek mi volt az oka,
- c) a kényszerítő eszköz alkalmazására történt-e előzetes figyelmeztetés, ha nem, ennek mi volt az oka,
- d) keletkezett-e sérülés, és milyen fokú, valamint keletkezett-e anyagi kár,
- e) mi történt a sérülttel, ellátására történt-e intézkedés, ha nem, ennek mi volt az oka,
- f) a támadásra használt eszköz leírását, ha támadás miatt történt a kényszerítő eszköz alkalmazása,
- g) a tanúk természetes személyazonosító adatait és lakcímét, valamint
- h) az alkalmazást lehetővé tevő valamennyi jogszabályhelyre történő hivatkozást.

(3) A kísérés során alkalmazott bilincs alkalmazásának kivételével a kényszerítő eszköz alkalmazását követően a rendőr szolgálati elöljárója haladéktalanul köteles kivizsgálni az alkalmazással összefüggő követelmények teljesülését.

39. § (1) Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

(2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

- a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,

b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,

c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

(3) A kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie:

a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint

b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdése szabályozza a bilincselés módjait.

„ A bilincselés módjai:

a) két vagy több ember kezének egymáshoz bilincselése,

b) kezek előre vagy hátra bilincselése,

c) indokolt esetben lábak egymáshoz bilincselése,

d) indokolt esetben tárgyhoz bilincselés.

(5) Tilos a tárgyhoz bilincselést járműben történő szállítás közben alkalmazni. Tilos a bilincs olyan módon való használata, amely indokolatlanul fájdalmat, sérülést okoz vagy jellegénél fogva megalázó.

(6) A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy

a) a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha

aa) a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől,

ab) az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik,

ac) az érintett személyt a rendőr egyedül állítja elő,

kivéve, ha az intézkedésben érintett kezei az erre a célra kialakított övhöz vannak bilincselve;

b) láb bilincselés, valamint kéz és láb bilincselés együttes alkalmazása akkor indokolt, ha arról, akivel szemben alkalmazzák, feltételezhető, hogy önmagában vagy másban kézbilincs alkalmazása esetén is kárt tud okozni, vagy a bűncselekmény jellege azt indokolja;

c) tárgyhoz bilincselésnek – az (5) bekezdésben meghatározott korlátozás mellett – akkor van helye, ha a személy önkárosításának, támadásának vagy szökésének megakadályozása, ellenszegülésének megtörése, vagy az intézkedés eredményes befejezése más módon nem biztosítható.”

A Testület a fentiekben kifejtette, hogy a panaszos elfogása és előállítása jogszerűtlen volt, ezért álláspontja szerint az előállítás érdekében alkalmazott kényszerítő eszköz használata is jogszerűtlen volt. **Mindezekre tekintettel sérült a panaszos emberi méltóságához való joga a kényszerítő eszköz alkalmazása miatt.**

3) A panaszos jogi képviselője kifogásolta, hogy a panaszos olyan igazolást kapott az előállításról, amely nem tartalmazza az előállítási okot.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A fenti jogszabályhelyből kitűnik, hogy az előállításokról szóló tájékoztatás szóban vagy írásban is megtörténhet. Az igazolásnak pedig csak az előállítás időtartamát kell tartalmaznia.

Ebből következik tehát, hogy önmagában az a tény, hogy az igazolás nem tartalmazta az előállítás okát, nem alkalmas jogsérelem megállapítására, mivel nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely azt az igazolás kötelező tartalmi elemeként írná elő.

Mindezek alapján a Testület az igazolás tartalma miatti panasz kapcsán úgy döntött, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

4) A jogi képviselő sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem tudott megfelelően angolul, így a panaszos nem értette, hogy mit akarnak tőle.

A Testület erre tekintettel nyilatkozta a rendőrt, aki részletesen leírta az által elmondottakat, angol nyelven is.

A Testület az ellenkező előadások közötti ellentmondást videofelvétel, vagy más az események teljeskörű rekonstruálására alkalmas bizonyíték hiányában nem tudta feloldani, de álláspontja szerint amennyiben a rendőr valóban az általa leírt tájékoztatást adta, akkor noha az nyelvtanilag nem volt hibátlan, alkalmas volt arra, hogy az intézkedés alá vont megértse a tőle elvárt magatartást. Az intézkedés későbbi szakaszában pedig már tolmács, illetve a jogi képviselő is közreműködött a felek közötti kommunikációt elősegítendő.

Mindezek alapján a Testület nem tudott a kérdésben megnyugtatóan állást foglalni, ezért úgy döntött, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség mulasztott akkor, amikor a megkeresés alapjául szolgáló végzés jogerejét, illetve végrehajthatóságát nem ellenőrizte és enélkül működött közre a végrehajtásban, és foganatosított elfogást és előállítást. Mindezek alapján a Testület indokoltnak találta megállapítani a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető jogának sérelmét. Szintén sérült a panaszos a panaszos emberi méltósághoz való joga az előállítás érdekében alkalmazott kényszerítő eszköz-használat miatt.

Ugyanakkor a Testület az igazolás tartalma miatti panasz kapcsán úgy döntött, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Továbbá a Testület nem tudott a kérdésben megnyugtatóan állást foglalni, ezért úgy döntött, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

Ugyanakkor a konkrét esetben megvalósult sérelem a Testület megítélése szerint – jellegénél fogva – eléri a súlyosság azon fokát, amely indokolta teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2017. május 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET